

pygargus, i. subs. m. ΕΤΥΜ πύγαργος 'albas nates habens', ut ceruus albas clunes, pygargus caudam. [FREQ minima 5^{indicia} 0,3 /d.c.m. 79 PLIN Nat a^{x4} b^{x1}] uocabulum scriptis technicis ad historiam naturalem pertinentibus aptum; quandoque litterariis inuenitur, et prosa et uersu, usibus mediis doctisque; a Graeca lingua commodatum, a saec. I ec. apparet usque ad Antiquitatis finem.

VARIATIO		indicia	p ^{/d.c.m. subc.}
OPERUM	exponens	2	0,68
	narratiua	2	0,37
	satirica	1	5,2
DIACHRONICA	I-II ec.	3	0,78
	III-V ec.	2	0,21
DIAPHASICA	docta	1	0,48
	media	4	0,29
DIASTRATICA	litteraria	3	0,22
	technica	2	0,72
MODUS	prosa	4	0,28
	uersu	1	0,52

¶ **a cerui genus Africanum** • *gacela* [HYPER fera HOL PLAGA¹ Africa] 79 PLIN Nat 8.214. sunt et dammae et pygargi et strepsicerotes ... haec transmarini situs mittunt. SCHOL Iuu 11.138. fera est in specie cerui, quae retriores partes albas habet. FRG Bob Nom 542. pygargus: caper cum candidis clunibus.

dapes superbae putatae sunt, saltem rarus • *fue considerado plato lujoso, o al menos pintoresco* 100-128 IUV 11.138. sumine cum magno lepus atque aper et pygargus et Scythicae uolucres et phoenicopterus ingens et Gaetulius oryx. 375 SYMM Epist 9.144.2. Ludos praetorios praeparamus, quorum ornatus peregrina animalia desiderat ... pygargos tuo studio mihi opto praestari, quorum copiam limes uobis finitimus subministrat.

Iudaei comedere licebat, quippe qui ungulam in duas partes findebat • *los judíos tenían permitido su consumo, como animal de pezuña hendida* 390-406 VUL Deut 14.5. hoc est animal quod comedere debetis ... pygargum, orygem, camelopardalum. Omne animal, quod in duas partes findit ungulam, et ruminat, comedetis.

b (*Haliaetus albicilla*) *auis albam caudam habens* • *pigargo, ave rapaz de blanca cola* [HYPER aquila^{a1}] 79 PLIN Nat 10.7. conuersatur autem in montibus, secundi generis pygargus in oppidis et in campis, albicante cauda.